

РЕШЕНИЕ

№ 457

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 14.12.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова
Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **7236** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е касационно, по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за
административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена касационна жалба от упълномощен представител на
директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., против Решение № 14, от
23.05.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 12^{-ти} състав, постановено по НАХД №
5037/2011 г. С решението е отменено издаденото от директора на Дирекция
„Инспекция по труда” - С. Наказателно постановление № 22-2201710/14.06.2010 г., с
което на А. С. Н., в качеството му на главен директор на Д. предприятие
„Строителство и възстановяване” е наложено административно наказание „глоба”, в
размер на 5 000 лева, за нарушаване на разпоредбата на чл. 414, ал. 1 КТ.

Касаторът, чрез юрисконсулт поддържа жалбата, която съдържа доводи за наличие
на касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 2, вр. ал. 1, т. 1 НПК.

Ответникът, представляван от адвокат оспорва жалбата. Представил е писмени
възражения срещу същата, с твърдение за изтичане на предвидения абсолютен
давностен срок за реализиране на административнонаказателната отговорност.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура намира жалбата за
основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени приложените по делото

доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК, Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима, а по същество е основателна, предвид наведените доводи за недопустимост на обжалваното решение. Същото е правилно като краен резултат, доколкото обосновано въззивният съд е приел, че наказаното лице не може да бъде субект на задължението, което му е вменено, както и че разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ не съдържа фактически състав на административно нарушение. Освен това, налице са и други съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила. В наказателното постановление не е посочена датата, на която е извършено приписаното на А. Н. нарушение и деянието му не е квалифицирано, така че да стане ясно, конкретно какво административно нарушение е извършил.

След датата на постановяване на решението на въззивния съд е изтекъл тригодишният давностен срок за реализиране на административнонаказателна отговорност.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 ЗАНН, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. Тъй като в ЗАНН липсват изрични норми, уреждащи въпросите на погасителната давност по отношение на издадени наказателни постановления, субсидиарно приложение следва да намери чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, в редакцията, преди нормата да бъде изменена (ДВ, брой 26/2010 г.). К. съд приема, че погасителната давност е приложима и по отношение извършителите на административни нарушения, тъй като е недопустимо тези субекти на нарушения да бъдат поставяне в по-неблагоприятно положение от лицата, извършили престъпления, по смисъла на чл. 9, ал. 1 НК.

Според нормата на чл. 80, ал. 1, т. 5 НК, наказателното преследване се изключва по давност, когато не е възбудено в продължение на две години, в случаите, извън хипотезите по т.т. 1, 2, 3, 4 на същия текст. След изменението (в сила от 06.04.2010 г.) думата „две” (години) е заменена с „три”, с оглед на което се променя и срокът по чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК от три години, на четири години и половина. За процесния случай обаче е приложима по –благоприятната за жалбоподателя разпоредба, по аргумент и от чл. 3, ал. 2 ЗАНН, тъй като се касае за материалноправна норма, и датата на извършване на нарушението е преди 2010 г. Разпоредбата на чл. 81, ал. 2 НК постановява, че давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, а след свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност. На основание чл. 81, ал. 3 НК, независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора двегодишният (пред изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 НК. Следователно, до 06.04.2010 г. (преди изменението, ДВ, брой 26/2010 г.) срокът на определената по този начин абсолютна давност е три години. В процесния случай, с оглед датата на извършване на нарушението – 20.10.2009 г. (датата на сключване на гражданския договор), тригодишният давностен срок е

изтекъл на 20.10.2012 г. – преди приключване на устните състезания пред касационния съд. С изтичането на давността, предвидена в чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 НК е погасена административнонаказателната отговорност на А. С. Н. за процесното административно нарушение, поради което е невъзможно същият да понесе за това нарушение предвидената санкция.

По изложените съображения обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Поради горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 222, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София-град, V касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 14, от 23.05.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 12^{ти} състав, по НАХД № 5037/2011 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.